

РЕШЕНИЕ

№ 2706

гр. София, 03.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева

Мария Попова

при участието на секретаря Ани Андреева и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **67** по описа за **2011** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по касационна жалба на ЗК"Л. И."-гр.С., ЕИК * против Решение от 18.10.2010 год., постановено по н.а.х.д.№ 7091 по описа на Сфийски районен съд, 104-ти състав за 2010 год. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-119/12.05.2010 год. на заместник-председателя на Комисията за Ф. Н.(КФН), ръководещ управление"Застрахователен Н.", с което на основание чл.319, ал.2,пр.2 от Кодекса за застраховането(КЗ), на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000лв., за нарушение на чл.107, ал.1,т.1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени съображения за наличието на основания за отмяна на съдебния акт по чл.348, ал.1 от НПК. Твърди се, че към дата 28.05.2009г., от страна на ЗК"Л. И." е имало определено застрахователно обезщетение, с което е изпълнено задължението за определянето му в срок. Обстоятелството, че застрахованото лице е посочило като способ „изплащане в брой" на застрахователното обезщетение е поставило застрахователя в обективна невъзможност да изпълни задължението за плащане до момента, в който застрахованият се е явил да получи определената сума. Искане за отмяна на обжалваното решение и на процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се представлява от юрк.А, която

изразява становище за основателност на жалбата и поддържа искането за отмяна на решението на СРС и постановяване на друго решение, по съществото на спора, с което да се отмени НП .

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрк.Я, която оспорва касационната жалба и моли атакуваното решение да бъде оставено в сила.

Представителят на С. дава заключение за неоснователност на касационната жалба .

Административен съд – С. град, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК и от надлежна страна- участник в първоинстанционното производство, за който решението на районния съд е неблагоприятно.

Разгледана по същество, същата е основателна.

С атакуваното решение, СРС е потвърдил Наказателно постановление (НП) №Р-10-119/12.05.2010год. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление ”Застрахователен Н.”,с което на основание чл.319, ал.2 от КЗ, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2 000лв. за нарушение на чл.107, ал.1, т.1 от КЗ.

За да потвърди обжалваното наказателно постановление районният съд е приел, че жалбоподателят е извършил констатираните в АУАН и издаденото въз основа на него НП нарушения. Фактическата обстановка е установена правилно.Тя се подкрепя от събраните по делото гласни и писмени доказателства, които съдът е кредитирал, като е приел, че те са логични,последователни и непротиворечиви.

При правилно установена фактическа обстановка, районният съд неправилно е приел, че същата обосновава извод, че застрахователят е извършил състав на чл.107, ал.1 от КЗ. Съдът е приел за доказано нарушението от страна на касатора, а именно, че ЗК” Л. И.” не е изпълнило задължението си по чл.107, ал.1 от КЗ, в срок от 15 дни от представяне на всички доказателства по чл.105 от КЗ, в конкретния случай от датата на завеждане на щета N 0002-1301-09-425853/въз основа на подадено от И В Г уведомление за настъпило на 12.05.2009г. застрахователно събитие/. Съгласно цитираната разпоредба, в 15-дневен срок застрахователят е длъжен да се произнесе по предявената застрахователна претенция по един от начините, посочен в т.1 и т.2 от същата разпоредба, както и да определи и изплати размер на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане.

В настоящия случай, това свое задължение касаторът е бил длъжен да изпълни в срок до 28.05.2009г. включително. С доклад по щета N 0002-1301-09-425853 от 26.05.2009г. е определен размер на застрахователното обезщетение. По втората част от задължението - изплащането му в срок до 28.05.2009г. се установява по делото, че е изплатено на 31.07.2009г., т.е. към 28.05.2009г. фактически не е изплатено определеното обезщетение. Това фактическо положение – неизплатено, определено в срока по чл.107, ал.1 от КЗ обезщетение обаче не може да се определи според касационния съд като осъществяване на състав на нарушението, за което е санкциониран застрахователя. Това е така, защото в уведомление за настъпило застрахователно събитие от 13.05.2009г., раздел "Искане за оглед и оценка на щета по МПС" застрахованият е заявил начин за получаване на застрахователно обезщетение – чрез изплащане в брой /на каса/, а не е посочил това да стане чрез изплащане по банкова сметка и не е посочена такава. По този начин задължението на застрахователя

за изплащане на определено обезщетение при заявена щета се превръща от носимо (когато е посочена банкова сметка) в търсимо (чл.68, б а) от ЗЗД) и изпълнението на същото вече зависи от поведението на застрахованото лице – да си го потърси, на касата на офисите на застрахователя. В разглеждания случай не се установява застрахованото лице да е потърсило изплащане на определеното му обезщетение на касата на офис на застрахователя, още повече така потърсено обезщетение да е отказано. Видно от датата на изготвяне на възражението (29.05.2009г.) застрахованата е била вече запозната с така изчисленото ѝ обезщетение и същевременно сама изрично преди това е заявила, че иска да ѝ бъде изплатено в брой на каса. Освен това оплакванията на застрахованата не са свързани с неизплащане на обезщетението, а с размера му. След падежа на задължението на 28.05.2009г. и непотърсване след изтичане на тази дата на плащане от страна на застрахованото лице, определило именно този начин на плащане, то в забава е не длъжникът, а кредиторът по застрахователния договор – аргумент от чл.95 от ЗЗД. Тъй като изпълнението на задължението се нуждае от съдействие от страна на кредитора и не е само във волята на длъжника, при липса на данни кредитора да е предприел действия да получи изпълнението, то неизпълнение на търсимото задължение, при забава на кредитора по застрахователния договор, вече не може да се вмени във вина на длъжника застраховател както съгласно принципите на облигационното право, така и в хипотеза на чл.107, ал.1 от КЗ. В този смисъл основателни са доводите по т.2 от касационната жалба.

При безспорната фактическа обстановка по делото съдът намира, че не се установява нарушение от страна на застрахователя по чл.107, ал.1 от КЗ. Като е потвърдил незаконосъобразно НП РС е нарушил материалния закон и решението следва да бъде отменено. Тъй като фактическата обстановка е изяснена касационната инстанция следва да постанови друго решение, вместо отмененото, като поради неустановяване извършване на нарушението по НП същото следва да се отмени като незаконосъобразно

Водим от горното и на основание чл.221,ал.2 пр.2 от АПК, вр.чл.63,ал.1 от ЗАНН, Административен съд-С. град,VIII-ми касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение от 18.10.2010 год., постановено по н.а.х.д.№ 7091 по описа на С районен съд, 104-ти състав за 2010 год. и вместо него постановява

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № Р-10-119/12.05.2010г. на заместник-председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление ”Застрахователен Н.”, с което на основание чл.319, ал.2, пр.2 от Кодекса за застраховането, на дружеството застраховател е наложена имуществена санкция в размер на 2 000лв., за нарушение на чл.107, ал.1,т.1 от КЗ.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.